

مطالعه میکروبیو استراتیگرافی سازند تاربور در جنوب خرامه

علیرضا فداییان شیرازی*، گروه زمین شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز
fadaeyana@yahoo.com

چکیده:

در این مطالعه ۱۱۴/۵ متر از رسوبات کرتاسه بالایی سازند تاربور در کوه تول فولادی مورد مطالعه قرار گرفت. برش چینه شناسی مورد مطالعه در کمریند زاگرس چین خورده - رورانده در جنوب غرب ایران واقع شده است. بر اساس بیوزون تجمعی *Omphalocucus macroporus & Dicycilina schlumbergeri* می توان سن برش چینه شناسی مورد مطالعه را تخمین زد، سن این بیوزون مائبتریشتین می باشد.

واژه های کلیدی: سازند تاربور-کرتاسه بالایی- مائبتریشتین

مقدمه :

برش چینه شناسی مورد مطالعه در کوه تول فولادی جنوب غرب شهرستان خرامه و در شمال غرب روستای مهر آباد به فاصله تقریبی ۷۵ کیلومتری مرکز از استان فارس قرار دارد. سازند تاربور یک واحد سنگ چینه ای از نوع ریف های رودیستی است که در زون زاگرس چین خورده و از نظر چینه شناسی در زیر پهنه فارس داخلی توسعه دارد. برش الگوی آن در کوه گدوان به مختصات "N29°38'01" و "E52°54'05" و در نزدیکی روستای تاربور (لایبیشه) مورد مطالعه قرار گرفته است. در محل برش الگو سازند تاربور حدود ۵۲۷ متر سنگ آهک های توده ای به همراه مقدار فراوانی صدف می باشد که میان دو واحد کمی هوازده سازند گورپی (درزیز) و سازند ساچون (دربالا) قرار دارد. همبری آن با واحد زیرین (گورپی) هم شیب و ناگهانی است ولی در مرز بالایی آن مقداری قلوه های آهنه وجود دارد که به یک باپیوستگی رسوبی اشاره دارد. برای اولین بار این سازند توسط آقایان جیمز و وايند (James & wynd 1965) مورد مطالعه قرار گرفته است و برش الگو آن معرفی و مشخص گردید. درین بررسی تلاش شده بیشتر به بیوزوناسیون بر اساس روزنہ بران در این سازند تاکید گردد.

بحث:

ضخامت حقیقی سازند تاربور در برش چینه شناسی کوه تول فولادی حدود ۱۱۴/۵ متر می باشد که از لحاظ سنگ شناختی به دو بخش زیرین با ضخامت ۲۲ متر و بخش بالایی به ضخامت ۹۲/۵ متر تقسیم می شود. مرز زیرین این سازند با سازند گورپی در برش چینه شناسی کوه تول فولادی واضح می باشد. مرز فوقانی سازند تاربور با سازند ساچون است که در برش چینه شناسی مورد مطالعه، این مرز تقریباً توسط واریزه ها پوشیده شده است و در تمام نقاط به صورت کامل قابل مشاهده نمی باشد. بخش زیرین سازند تاربور در این برش چینه شناسی به صورت آهک نازک لایه است که به طور کلی کرم تا کرم تیره می باشد. در این منطقه رنگ هوازده ای را که می توان برای سنگهای موجود در نظر گرفت خاکستری تا قهوه ای است و اکثر لایه های این بخش حاوی کلسیت های درشت دانه سفید رنگ می باشند. در بعضی مواقع به صورت لایه هایی ممتد و موازی با سطح لایه بندی قابل پی گیری است. تجمع محدودی از رودیست ها و بیشتر، خرد های رودیستی و همچنین صدف ها و خرد های گاسترولپودها در این بخش موجود است (شکل ۱).